

endnu mindre været overvejet, at der skulde ske Forringelser i disse Tjenestemænds Stilling til Fordel for udefra kommende.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen gjorde dernæst nogle Bemærkninger om § 47, jvf. § 43, sidste Stykke, vedrørende Underpant i Løsøre og de Besværligheder, der vilde fremkomme som Følge af dette Lovforslag, særlig med Hensyn til, at Retsanmærkninger ikke kan frafaldes o. s. v. Jeg maa dertil sige, at for det første er Antallet af Løsørepantsættelserne efterhaanden gaaet betydeligt ned; dernæst har man tænkt sig Forholdet indrettet ret praktisk gennem Oprettelsen af Kartoteker. Men jeg forstaaer alligevel det ærede Medlems Betænkeligheder og vil derfor ikke have noget imod at overveje i den Anordning, der skal udstedes i Henhold til Lovforslagets § 50; muligvis at tage et Forbehold fra det offentlige Side, saaledes at man kan regne med, at dette Materiale, uset at Retsanmærkningen ikke kan frafaldes, saa vidt kan siges at være paalideligt. Det er altsaa min Tro, at man ved denne Anordning fuldkommen vil kunne raade Bod paa de Ulemper, det ærede Medlem Hr. Heilesen omtalte, og derved ophæve hans Betænkeligheder paa dette Punkt. Det ærede Medlem Hr. Heilesen anmodede mig i al Almindelighed om at raadføre mig med Praktikere, forinden Anordningen udfærdiges efter Forslagets Vedtagelse. Hertil har jeg allerede ved Forhandlingerne i Landstinget erklæret mig villig, og jeg skal naturligvis gentage min Villighed paa den givne Anledning.

Dermed tror jeg at have besvaret de enkelte Punkter i Lovforslaget, der særlig har været under Diskussion, og jeg kommer saa til det Spørgsmaal, om det vil være rimeligt i dette Tilfælde at nedsætte Udvalg. De Repræsentanter for Sønderjylland, der har haft Ordet, hævdede jo begge, at de egentlig ikke kunde indse, at det var rimeligt, efter alt hvad der var gaaet i Forvejen, nu at nedsætte Udvalg paa Foranledning af en saa sent fremkommen Henvendelse fra Sagførerraadet. Jeg kan dertil sige, at der er ingen Henvendelse kommet fra Sagførerraadet, og det vil jeg altsaa svare det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem Hr. Rytter sagde, at han vilde vente med at tage Stilling til Spørgsmaalet om Udvalg, indtil han havde hørt, hvorledes jeg saa paa denne Henvendelse fra Sagførerraadet. Der er ingen Henvendelse fra Sagførerraadet kommet, hverken til mig eller, saa vidt jeg ved, til Rigsdagen. Forholdet er følgende: Ved Forslagets Be-

handling i Landstinget blev det meddelt mig — jeg erindrer ikke i Øjeblikket hvorfra —, at man fra Sagførerraadets Side ønskede at faa Lejlighed til at stille Ændringsforslag til dette Forslag. Jeg blev den Gang noget forbavset over denne Henvendelse, idet en Repræsentant for Sagførerraadet, en meget anset Repræsentant, Højesteretssagfører Støglich-Petersen, jo har været medvirkende ved Forslagets Udarbejdelse, og idet der er gaaet over halvandet, snarere to Aar, efter at Professor Vinding Kruses Forslag er kommet til at foreligge for Offentligheden, uden at Sagførerradet, hvis Repræsentant altsaa har været medvirkende, har fundet Anledning til at rette nogen Henvendelse til Ministeriet i denne Sag.

Det viste sig da ogsaa, at da man fra Landstingsudvalgets Side konfererede med, hvis jeg da ikke husker fejl, Sagførerraadets Formand, Højesteretssagfører Liebe, meddelte denne, at Sagførerraadet ikke ønskede Sagen forhalet. Som Følge deraf foretog Landstinget sig intet med Hensyn til det paastaaede Ønske fra Sagførerraadets Side. Jeg blev derfor endnu mere forbavset, da det i Dag blev meddelt mig, at der var foretaget en Henvendelse fra Sagførerraadet om at faa Forslaget i Udvalg ogsaa i Folketinget, og jeg gik straks til Telefonen og spurgte Sagførerraadets Formand, Højesteretssagfører Liebe, hvad denne Henvendelse fra Sagførerraadet betød. Højesteretssagfører Liebe svarede mig, at der ikke forelaa nogen Henvendelse fra Sagførerraadet; Henvendelsen skyldtes Udvalgsmedlemmerne i et af Sagførerraadet nedsat Udvalg. Officielt har Sagførerraadet ikke rettet nogen Henvendelse til Rigsdagen, og til mig er der overhovedet ingen, der har rettet Henvendelse i denne Sag.

Imidlertid er det jo ikke almindeligt, at man modsætter sig Udvalgsbehandling, og jeg vil da heller ikke finde det rimeligt i de fleste af de Sager, jeg har med at gøre. Men det forekommer mig unægtelig, at denne Sag har foreligget saaledes oplyst, at det er noget ejendommeligt, hvis man nu alene paa Grund af en saadan Henvendelse vil nedsætte Udvalg. Jeg skal til Belysning af mit Syn herpaa henvise til de Bemærkninger, der fulgte Lovforslaget, hvoraf det fremgaar, at Betænkningen fra Professor Vinding Kruse om Forslaget har foreligget fra Efteraaret 1923, at Justitsministeriet derefter har anmodet Retspræsident Ricard og forskellige sønderjydske Dommere om at gennemgaa Sagen, at Forslaget dernæst har været til Erklæring i Dommerforeringen, at det saa har været til Behand-